

ספרי מצעד הספרים תשפ"ה

כיתות י'-יב'
ממלכת ידתי

ערכה: איריס גילעד- מדריכה
מחוזית לספריות בתי הספר
מחוז צפון וחיפה

[פרק ראשון](#)

[מתוך](#)

[הספר](#)

קרון אור שבורה

אורית מרק אטינגר

אורית מרק היתה בסך הכול בת שש-עשרה כשחייה התהפכו מן הקצה אל הקצה. כשכדורי המחבלים השיגו את הרכב שבו נסעו בני משפחתה, מצאה את עצמה במסע כאוב ובלתי נתפס כאשר היא מתמודדת עם אובדן אביה מיכאל ז"ל בפיגוע ועם שיקומה הארוך והקשה של אמה חוי שנפצעה באורח אנוש; כל זאת לצד הניסיון שלה ושל תשעת אחיה המצולקים בגופם ובנפשם לשמור זה על זה ולדאוג אחד לשני. כעבור שלוש שנים נהרג אחיה הבכור שלומי בעת מילוי תפקידו והותיר אחריו אישה, שלושה ילדים ואחים שבורים ואובדי עצות. במציאות חיים סבוכה זו וחרף כל הקשיים, אורית מנווטת את דרכה כשהיא חמושה באמונה ובאופטימיות ובוחרת בכל יום מחדש בחיים ובטוב.

קרון אור שבורה הוא סיפור התמודדותה של אורית עם אתגרי חייה. זהו סיפור נוגע ללב שאי-אפשר להישאר אדישים אליו. ביד אוהבת וכמעט מתוך חרדת קודש, היא מתארת את השנים שעברו עליה ועל בני משפחתה מאז הפיגוע הרצחני. הנעורים שבאו פתע אל סופם, שאלות אמוניות, געגוע והתמודדות יומיומית עם האובדן שפער חור בלבה וברייה.

כתיבתה של אורית מרק אטינגר נעה בין ילדותיות נערית לעומק, ובין תובנות מפוכחות לקלילות תוססת וצעירה. היא מיטיבה לדלג בין ההווי במשפחה האמונית, השמחה וברוכת הילדים לבין הסדקים שנפערו בה בעקבות הטלטלות העזות. זהו מסע חניכה וצמיחה מעורר השראה של נערה צעירה שמתוך משבר עמוק נהפכת לרעיה ולאם, מקימה מפעל חיים לזכר אביה ואחיה ומפלסת בעולם חשוך ומפחיד דרך של אור.

אורית מרק אטינגר היא מרצה, אשת תקשורת, פעילה חברתית ומנכ"לית עמותת "אור מיכאל" אשר נוסדה על ידה.

פרק ראשון

מתוך

הספר

אסף ענברי

הטנק

זהו סיפורם של חמישה אנשים שכל אחד מהם בטוח שהוא האיש שהכריע את מלחמת העצמאות. ההתפכחות המרה של מלחמת יום הכיפורים מסחררת את חמשת הגיבורים למערבולת של חשבון נפש נוקב. המאבק על המיתוס אינו רק מאבק אישי על הכרה ותהילה, אלא מאבק על האתוס: האם זה סיפור על גבורה או על עורמה? על מצוינות או על נס? המשמעות שכל אחד מהם יוצק לסיפור – וכך, לקיומו שלו – היא פעימת הרגע הנצחי בחיים זמניים וחולפים.

אסף ענברי, שספרו 'הביתה' נחשב כבר מספר שנים לאחר צאתו לקלאסיקה של הספרות הישראלית, ממשיך לארוג ביד אמן את ההיסטורי עם הספרותי, את האמת של המעשה בתוך עולם החוויה. גיבור מלחמת העצמאות לוקח את הקוראים למסע דרמטי בעקבות אחד מסיפורי היסוד של ישראל. דב אלבוים

אין הרבה ספרים כאלה. בעצם, אין בכלל ספר כזה. לא רומן, לא ממואר, לא מחקר, אלא סיפור: סיפור שיש בו עובדות והשערות, המצאה ותיעוד, מאויי לב וסיוטי לילה, קומדיה וטרגדיה, והכול כתוב ביד חכמה, חסכנית ומדייקת מאוד. מי עצר את הטנק של דגניה? כולם ואף אחד מהם: הסיפור הוא ראשומן שמתנועע "בין מעגלות הגבורה והחפיף", או "בין שואה ותקומה", או בין היסטוריה יהודית מונומנטלית לבין אנשים קטנים. מה שקורע את הלב נוגע במה שמגוּחך, ומה שמגוּחך נוגע לפעמים במה שכמעט נשגב. אצל טולסטוי, ב"מלחמה ושלום", מי שמעצב את ההיסטוריה אינו נפוליאון ולא הצאר ואף לא קוטוזוב המצביא הגאוני אלא האיכר פלאטון קאראטאייב. כך גם כאן. עמוס עוז

זוכה פרס פוליצר 2023

היה מועמד לפרס בוקר ולספר השנה של "הניו יורקר", "ווג", Esquire, TIME ועוד.

"צרפו את הנרי ג'יימס, אדית וורטון ותומס מאן... רומן אינטליגנטי ומסעיר" - הניו יורק טיימס

ניו יורק בתחילת המאה העשרים. חייהם הפתלתלים של שני צעירים נוסקים ונהפכים לאגדה מזהירה ואפלה גם יחד, על רקע עולם הפיננסים גדוש התככים.

סיפור חייהם מסופר דרך ארבעה רומנים שחתומים על-ידי מספרים שונים, כל אחד מנקודת מבט אחרת.

אך מה הם הצללים האמיתיים בחייהם? איזו מארבע הגרסאות היא הנכונה? מי מארבעת המספרים נאמן למציאות ולאמת? והאם בכלל תיתכן אמת שכזאת?

הרנן דיאז רוקם ופורם סיפור רחב יריעה המתפרש על פני מאה שנה. בפרוזה מרהיבה ובמבנה מלא ברק, הוא מאתגר את הקורא לנסות להבחין בין עובדות לבדיון, להתבונן באופן שבו ההיסטוריה נכתבה, שוכתבה ועוותה על ידי בעלי הכוח ולהבין כיצד נשים הודרו ממנה.

כסיפור סוחף וחידה ספרותית מבריקה, נאמנות דוחק בנו להתחקות אחר ההטעיות שנמצאות בלב מערכות יחסים אישיות ואחר כוחו המשחית של ההון והקלות שבה עוצמה כלכלית יכולה ללוש את העובדות כרצונה.

פרק ראשון

מתוך

הספר

נאמנות

הרנן דיאז

מועמד
לפרס
בוקר

"צרפו את הנרי ג'יימס, אדית וורטון ותומס מאן...
רומן אינטליגנטי ומסעיר"
"הניו יורק טיימס"

אשת הרב, אשת הבישוף

חיותה דויטש   דוד יעקבסון

בורגוס, ספרד, סוף המאה ה-14. חייהם של יואנה ובעלה, רב העיר ואיש אמונו של מלך קסיטליה, שלווים ונוחים, עד שבשנת 1391 הכול מתפרק. הרב נוטש את אמונתו, את אשתו ואת קהילתו, ויואנה נשארת לבדה, ללא ילדיה, שבורת לב אך זקופת קומה.

ירושלים-המבורג-בורגוס, 2020. המגפה העולמית סוגרת את רות בביתה שבירושלים ובבדידותה היא מתחקה אחרי סיפורה הנשכח של יואנה. המגפה ניכרת גם ברחובותיה השוממים של בורגוס שבהם משוטטת יוהנה מהמבורג חדורת שליחות: לאסוף מידע ולכתוב לרות, כדי שזו תצליח לגאול את יואנה מן השכחה. אשת הרב, אשת הבישוף הוא סיפור על שתי נשים ואיש אחד היוצאים יחד למסע ספרותי, היסטורי ואישי בעקבות סיפור חייה האמיתי של אישה שלישית, אמיצה ומיוחדת. זהו סיפור אנושי על בגידה ונאמנות המגולל מסע פתלתל בין עבר והווה הנע בין רשתות חברתיות לבין דפים מצהיבים של היסטוריה יהודית מלאת תהפוכות וכאב.

ד"ר חיותה דויטש, תושבת נווה דניאל בגוש עציון. מספריה: "נחמה – סיפור חייה של נחמה ליבוביץ" (ידיעות ספרים 2008), "אם אשמע קול אחר" (אחוזת בית 2015), "קרן שמש ביער" (פרדס 2017) ועוד.

ד"ר דוד יעקבסון, תושב אלעזר בגוש עציון. עבד כמהנדס בתעשיות ההיי-טק, שימש כבנקאי השקעות וכמרצה וחוקר באוניברסיטאות שונות. כיום מדריך סיורי מורשת יהודית בספרד ובאשכנז.

"באלכימיה ספרותית מופלאה, הופכת דמות אישה יהודייה מספרד מהערת שוליים בהיסטוריה לדמות מרכזית ברומן סוחף. את ספרם של דויטש ויעקבסון אפשר לקרוא כרומן היסטורי אך גם כמאבק על זהות וכסיפור על הדרך שבה נכתב רומן היסטורי בימי קורונה". – חיים באר

[פרק ראשון](#)

[מתור הספר](#)

מאת מחבר
רב־המכר
מצרפי
המקרים

יואב בלום כהרף עין

תעלומה שדורשת זמן

פרופסור יהונתן ברנד, פיזיקאי בעל שם עולמי, קוסם חובב ושתיין שוקו, חולם על האפשרות לנוע על ציר הזמן, להציץ מקרוב באירועים היסטוריים ולדלג על משוכת האיפה והמתי. הוא חקר את הנושא במשך שנים, בטוח שאפשר לפתוח שער בזמן, ושצפה מראש את כל הבעיות שעלולות להתרחש בעקבות פריצת הדרך שלו: הסכנות, הפרדוקסים, אפילו היוהרה. אבל מתברר שלנסות לבנות מכונת זמן זה עניין של חיים ומוות.

כאשר מתגלה גופתו של ברנד בחדר העבודה שלו, מוצאים את עצמם זוג בלשים פרטיים חסרי ניסיון במרכזה של תעלומת רצח. בנימין "באנקר" קרונוביק (שחקן כושל וליצן במסיבות) ואביגיל כנעני (ספרנית נחבאת אל הכלים) רגילים להשלים הכנסה במציאת חתולים אבודים, אבל עכשיו הם מושלכים לזירת רצח שיש בה גופה, תעלומה שנדמה שאי אפשר לפצח, ואוסף של חשודים: קבוצת חברי הילדות הוותיקה של ברנד, שכל אחד מהם שומר סוד משל עצמו.

כהרף עין הוא רומן מתח מרתק ואינטליגנטי להפליא שמטיס את הקוראים במרחבי הזמן והמקום, מוביל את העלילה במיומנות אלגנטית בפיתולים מפתיעים ובה בעת בוחן ברגישות את נבכי הנפש.

זהו ספרו החמישי של יואב בלום, מחבר רבי־המכר 'מצרפי המקרים', 'המדריך לימים הקרובים', 'הקבוע היחידי' ו'מה שאחרים חושבים בי'. ספריו זכו להצלחה בקרב עשרות אלפי קוראים ותורגמו לשפות רבות.

[פרק ראשון](#)
[מתוך הספר](#)

[כתבה על](#)
[הספר מתוך](#)
[עיתון הארץ](#)

שמיים שאין להם חוף

יפעת ארליך

[לזכרו של רס"ן
בניה ישראל ז"ל](#)

[סרטון על בניה
ישראל ז"ל](#)

בניה ישראל - סיפור חייו

"פרא אדם" קראו לו המפקדים שלו בצבא בחיבה או בכעס וניבאו לו גדולות או עצרו את הקידום שלו. "בניהרקולס" קראו לו החברים שטיילו איתו בדרום אמריקה, אחרי שפיספס מעבורת והשיג אותם רגלית בתחנה הבאה. "בב" קראה לו גלי ארוסתו. "בְּנֵיקִי" קראו לו אביו ואמו, שלום ומיכל, ששלומם קשור בחוט לשלומו. "בניה" נקראו יותר ממאה תינוקות על שמו.

לכל איש יש שם. לכל איש יש גם סיפור. סיפורו של בניה ישראל הוא של גבר צעיר תאב חיים ורב־פנים, שהיטלטל בין חברון לתל אביב, בין חלומות על קריירת משחק לקריירה צבאית, בין תשוקה לחופש לבין כמיהה לבית. ב־1 באוגוסט 2014, שלושה שבועות לפני מועד חתונתו, כשנראה שכל חלקי הפאזל של חייו סופסוף מסתדרים במקומם, נפל בקרב ברצועת עזה בתום מבצע "צוק איתן", בעודו צועד בראש חייליו כמפקד סיירת גבעתי.

שמיים שאין להם חוף הוא רומן ביוגרפי המתאר את מסע חייו של בניה ישראל, את ילדותו בקריית ארבע, את התבגרותו בישיבה התיכונית, ואת הדרך הקשה שעבר עד שמצא את מקומו בתוך המסגרת הצבאית. הספר נוגע בכנות ובאומץ בסדק שנוצר בינו לבין הוריו בעקבות התרחקותו מהדת ומספר בגילוי לב, בהומור ובכאב על אהבתו הגדולה לגלי.

סיפורו האישי של בניה נותן ביטוי לפלח נכבד בחברה הישראלית, החי על קו התפר בין עולמות שונים ונע הלוך ושוב בין העולם החילוני לעולם האמוני.

שמיים שאין להם חוף הוא ספרה השלישי של יפעת ארליך, עיתונאית "ידיעות אחרונות". ספרה הראשון "מה יקרה אם אמות מחר בבוקר", סיפור חייה של דפנה מאיר, נגע בלבבות רבים והיה לרב מכר.

[פרק ראשון
מתוך הספר](#)

“לפחות דבר אחד למדתי בחיי הארוכים: באהבה אנחנו לומדים מי היינו רוצים להיות; במלחמה אנחנו מגלים מי אנחנו באמת.”
צרפת, 1940. בכפר השלו קאריבו נפרדת ויאן מבעלה האהוב אנטואן, שנשלח לחזית. כשצרפת נכבשת בידי הגרמנים, מגיעה איזבל, אחותה הצעירה והמרדנית, לעזור לה בטיפול בבתה. אל הבית פולש קצין גרמני בשם בק, ושתיהן האחיות נאלצות לחיות עם האויב תחת קורת גג אחת.

בעוד ויאן מנסה להוריד את הראש ולא לעורר גלים, בעיקר כדי לשמור על ביטחונה של בתה, איזבל הלוחמנית מגלה התנגדות עזה, הן לבק והן לכיבוש הגרמני. איזבל, שמשתוקקת לקחת חלק פעיל במלחמה למען מולדתה, מצטרפת אל המחותרת. אך גם ויאן מגלה כי האירועים הנוראים שמתחוללים סביבה אינם מאפשרים לה להמשיך לשבת בחיבוק ידיים, והיא חייבת לפעול למרות הסכנה לחייה שלה ושל היקרים לה.

כשפניה של צרפת משתנות מקצה לקצה ואימת המלחמה שוררת בכול, נפרדות דרכיהן של שתי האחיות. מעתה תיאלץ כל אחת מהן ללחום את מלחמתה שלה להישרדות.

כריסטין האנה מתארת בחמלה ובפירוט מצמרר את האירועים ששינו את ההיסטוריה של צרפת ובתוך כך מאפשרת לקורא הצצה נדירה לעולמן של נשים במלחמה. זהו סיפור שובר לב ומרגש עד כלות על חיים שנקטעו, על פחד, על אומץ, ועל רוח האדם שלעולם לא אומרת נואש.

“הזמיר” יסחוף את עולם הספרים בסערה. “בוקליסט

[פרק ראשון](#)
[מתוך הספר](#)

סיפור קסום על ידידות, אהבה וספרים

חנות הספרים של מר ליווינגסטון

מוניקה גוטיירס

תרגום: מיכל שליו

אגנס מרטי הגיעה ללונדון מברצלונה כדי להגשים חלום ולעבוד במוזיאון גדול. אבל ככל שהזמן עובר מתברר לה שבאף מוזיאון גדול לא מחפשים ארכיאולוגית צעירה. אגנס מתחילה להתייאש מהעיר, עד שבערב סוער במיוחד היא מוצאת מקלט מהגשם בחנות ספרים מיוחדת במינה: מונלייט בוקס.

בעל החנות, אדוארד ליווינגסטון, מחפש שוליה, ואחרי שיחה קצרה וספל ארל גריי חם, ברור לשניהם שהגורל הוביל אותה לשם. עם הזמן אגנס לומדת להכיר ולאהוב את אופיו הרטנוני של בעל המקום, מועמד נצחי לפרס "מוכר הספרים הזעפן של השנה", את המוזרויות של לקוחותיו הקבועים ואת קסמה של חנות הספרים הקטנה.

השגרה הנעימה מופרת כשספר יקר ערך נעלם מהחנות, ופקד המשטרה ג'ון לוקווד מגיע למקום כדי לטפל בחקירה. מהרגע שבו הוא ואגנס נפגשים, ברור שהכול עומד להשתנות.

מוניקה גוטיירס נולדה בברצלונה וחיה בה והיא בעלת תואר ראשון בעיתונות ובהיסטוריה. היא זכתה בפרסים שונים לסיפורים קצרים ולשירה ובשנים האחרונות החלה לכתוב גם פרוזה. גוטיירס ארטרו היא קוראת נלהבת, ובאתר האישי שלה היא כותבת על ספרות ומשוחחת עליה עם קוראים ועם חברים.

"מוניקה גוטיירס מספרת סיפורים מלאי חום אנושי, עם נגיעות פנטסטיות ורומנטיות ובעיקר מלאות בספרים. ללא ספק, היא מלכת ספרי הפיל גוד." - אל

מונדו

[פרק ראשון מתוך](#)

[הספר](#)

נתנאל אלינסון

קיצור תולדות הישראליות

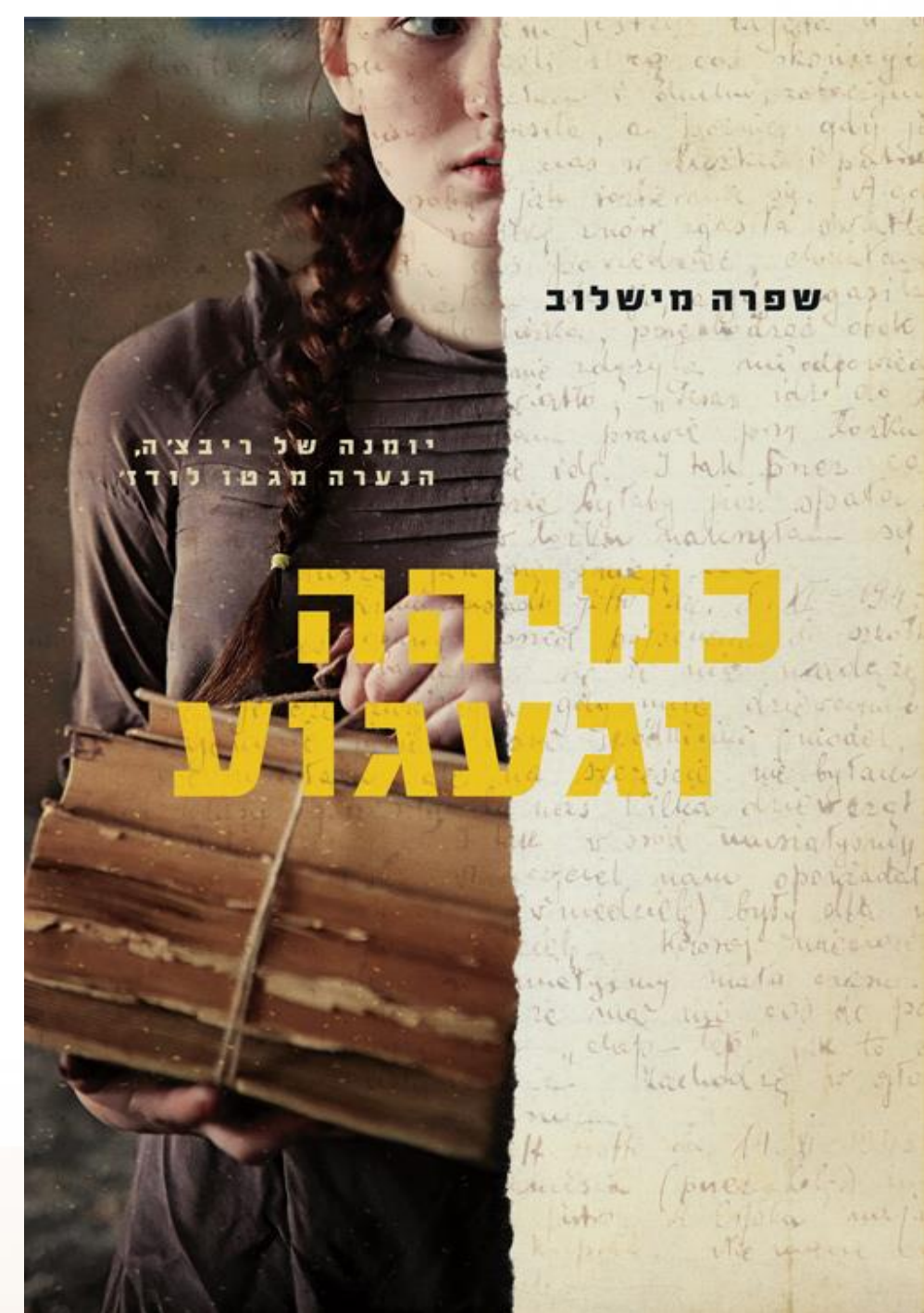
ארץ ישראל איננה מולדתו של העם היהודי. הארץ שתוארה כ"זבת חלב ודבש" היא למעשה אחת הארצות הגרועות בעולם להתיישבות, וכאילו לא די בכך, השבטיות הישראלית גרמה לפילוג פעם אחר פעם. אז איך בכל זאת דווקא לידת העם בגלות, מיקומה של הארץ והשבטיות יכולים להפוך לסיכוי הגדול של העם הזה? התשובה טמונה בסודה של הישראליות.

קיצור תולדות הישראליות עורך מסע היסטורי חדשני ומפתיע, שבאמצעותו הוא מנסה להבין את המושג הרחב שנקרא "ישראליות". במהלך המסע נקבל תשובות לשאלות רבות שמשפיעות על החברה הישראלית כיום: מה הן ארבע המהפכות ששינו בצורה דרמטית את פני העם היהודי בעת החדשה? מהו שורש הוויכוח בין השמאל לימין בישראל? כיצד אזורי הארץ השונים עיצבו את אופי האנשים שחיו בהם? מדוע פחדה כל כך הציונות מאזורי ההר של ארץ ישראל? למה היו מי שחיפשו את השורשים הכנעניים שלנו ולאילו מטרה? והשאלה המטרידה מכול: מדוע מדינות היהודים שהיו כאן בעבר תמיד קרסו בשנות ה-70 להקמתן?

נתנאל אלינסון, ראש מדרשת הערבה, סייר, יזם ואיש חינוך. חוקר ועוסק בחיבורים שבין החברה הישראלית, הגיאוגרפיה הארצישראלית והמסורת הישראלית. פרסם ארבעה ספרים בנושאי ארץ ישראל, תנ"ך והיסטוריה. תושב הערבה.

[פרק ראשון](#)
[מתוך הספר](#)

יותר מ-60 שנה אחרי שנכתב בסתר בגטו לודז', התגלה באורח פלא יומנה של רבקה ליפשיץ, המתאר את עולמה של נערה יהודייה הקורס אל תוך זוועות הנאצים והשואה. היומן התגלה בעיזבונה של רופאה רוסייה, ממשחרי מחנה אושוויץ, ופוענח ותורגם מפולנית על ידי המרכז למשפחה יהודית בסן פרנסיסקו. שפרה מישלוב לקחה על עצמה משימה לא פשוטה – להפוך את היומן המפורט לרומן עלילתי וקצבי, אבל להיצמד אל המאורעות ההיסטוריים עצמם כפי שתוארו ולהוסיף לו עוד שכבות צבע משל עצמה. קרובותיה של רבקה – מינה בויאר, שסיפורה האישי נשזר בזה של רבקה, ובתה של מינה, הדסה חלמיש - תרמו להעמקת הידע, האמינות והאותנטיות של הסיפור. התוצאה מצמררת ומרגשת לעילא. מצד אחד, זהו מסמך בעל חשיבות אנושית ומוסרית, שגם מעניק מבט ייחודי על שגרת יומו של הגטו, שנהפך למחנה עבודה יצרני וכך שרד יותר מכל גטו אחר. מנגד, זהו בעיקר סיפור התבגרותה של נערה, על חיבוטי נפשה, המכות הנוחתות עליה, אמונתה, עוצמותיה והדברים הקטנים שהאירו ולו במעט את החושך התקופתי, דברים שמאירים עד אלינו, גם בחלוף כמעט יותר מ-80 שנה מאז נכתב היומן.

ד"ר שפרה מישלוב – נשואה ואם לחמישה, מתגוררת ברמת גן. מרצה ומנהלת הקליניקה למשפט עברי בפקולטה למשפטים באוניברסיטת בר-אילן. מפרסמת מאמרים אקדמיים ותורניים בתחומי משפט, הלכה ותולדות עם ישראל. ספרה הקודם יומן אורות יצא אף הוא בהוצאת ידיעות ספרים.

[פרק ראשון](#)
[מתוך הספר](#)

"עשו לכם מנהג קבוע,
לקרוא ספר בכל יום
בשבוע."

